

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219010008
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3219010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému D. T., nar. XX.XX.XXXX v W., okres W., trvale bytom mesto U. Q. U., okres U. Q. U., t. č. vo výkone väzby v C. na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T/3/2019 zo dňa 13. februára 2019, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 09. apríla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného D. T.
nie je dôvodné.

z a m i e t a , pretože

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T/3/2019 zo dňa 13. februára 2019 bol obžalovaný D. T. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že „v presne nezistenom čase po 19.35 hod. dňa 13.9.2018 v U. nad U. na ulici T. XXX/XX v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou, kam bol predvedený hliadkou Mestskej polície Bánovce nad Bebravou za účelom zistenia jeho totožnosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, kde sa na chodbe pred pracoviskom stálej služby správal agresívne, hliadku mestskej polície verbálne osočoval, neuposlúchol opakované výzvy na zotrvanie sedieť, neustále vstával a z jeho prejavu bolo zrejmé, že by sa mohol pokúsiť o útek, ktoré agresívne správanie vyvrcholilo tým, že vstal zo stoličky a člena hliadky mestskej polície poškodeného mladšieho strážnika špecialistu T. I., služobné číslo XXX kopol pravou nohou do rozkroku“.

Za to bol odsúdený podľa § 323 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 odsek 3, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný D. T. do výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený považuje za neprimerane prísny. V tejto súvislosti poukázal na prevažujúce poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, čomu tak nebolo ešte v čase vydania trestného rozkazu, kde mu bol uložený zhodný trest odňatia slobody ako v napadnutom rozsudku. Ďalej tiež poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 zo Zbierky stanovísk NS SR, podľa ktorého je možné uložiť aj v jeho prípade trest odňatia slobody analogicky pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a aby mu podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám uložil miernejší trest odňatia slobody.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného vyjadril tak, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považuje za vecne správny a zákonný a navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca v rámci konečného návrhu uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania s tým, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku a obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody za použitia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú zákonnú hranicu trestnej sadzby analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, prípadne na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, vo výmere jeden rok.

Obžalovaný uviedol, že sa stotožňuje s konečným návrhom obhajcu. Spáchanú trestnú činnosť, ktorou si skomplikoval sám život, už oľutoval.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadok ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z trestného činu prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, pretože tento svojim konaním popísaným v žalovanom skutku naplnil všetky zákonné (formálne a súčasne aj materiálny korektív) znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a ani v postupe prvostupňového súdu tomuto predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd uvádza, že pri ukladaní trestu súd prvého stupňa prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že ide o páchatela so zreteľnými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, keď bol doteraz celkovo osemnásťkrát súdne trestaný za spáchanie rôznej trestnej činnosti, prevažne majetkového charakteru (z toho dvakrát cudzozemským súdom v rámci Európskej únie a v dvoch prípadoch ide už o zahladené odsúdenia). Jedenkrát bol priestupkovo postihovaný za priestupok taktiež majetkového charakteru. Z uvedeného je teda zrejmé, že ani viacnásobné trestnoprávne i priestupkové postihy, ani absolvované výkony trestu odňatia slobody nemali významnejší pozitívny výchovný účinok na obžalovaného. Prvostupňový súd správne identifikoval tak poľahčujúce, ako aj priťažujúce okolnosti, ktorých počet je vyrovnaný. Obžalovaný trestnú činnosť priznal a úprimne oľutoval, čomu bolo možné uveriť a preto priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Obžalovaný tiež urobil vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré súd aj prijal, a keďže prvostupňový súd u obžalovaného pri výmere trestu neaplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zákona, správne potom priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, pretože urobeným a súdom prijatým takýmto vyhlásením obžalovaný významným spôsobom napomohol žalobcovi (prokurátorovi) v konaní pred súdom a prispel i k hospodárnosti trestného konania. Takýto postup je v súlade s judikatúrou, na ktorú poukazoval i obžalovaný v dôvodoch odvolania aj s už ustálenou súdnou praxou. Na strane druhej okresný súd tiež správne zistil u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že za spáchanie trestného činu už bol viackrát odsúdený. So zreteľom na konštatované skutočnosti, že u obžalovaného je náprava významnejšie sťažená, prvostupňovým súdom uložený pätnásťmesačný

trest spojený s jeho bezprostredným výkonom nie je v rámci zákonnej sadzby podľa § 323 odsek 1 Tr. zákona (1 rok až 34 mesiacov), so znížením jej hornej hranice o 1/3 podľa § 38 odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona v žiadnom smere trestom neprimeraným a nezákonným. Práve naopak, takto vymeraný a uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom primeraným a zákonne konformným, s naplnením cieľov, ktoré vyplývajú z predpokladaného účelu trestu tak, ako je tento upravený v ustanovení § 34 Tr. zákona. Odvolací súd nezistil žiaden relevantný dôvod na zmiernenie uloženého trestu obžalovanému a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere považoval za nedôvodné. Napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do prísnejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona je vecne správne a zákonné, pretože obžalovaný bol pred spáchaním žalovaných skutkov v ostatných desiatich rokoch vo výkone trestu a iné zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné.

Z uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného D. T. odvolací súd podľa

§ 319 Tr. poriadku

zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.